

Besvarelse: Nærværende Lovforslag kan jeg i den Form, hvori det er kommet til os, ikke anerkjende som hensigtsmæssigt, og dersom man gennemlæser den Erklæring, som over samme er afgiven af Udvalget, vil man see, at heller ikke dette er af den Mening, at de fleste Forandringer ere hensigtsmæssige, men at dets Hovedargument sluttelig er det, at de ere gaaede eenstemmig igjennem Folkethinget. Jeg kan ikke deri see nogen Grund for mig til at give min Stemme til Noget; jeg anseer for uhensigtsmæssigt. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det, der forlanges, er, at en Mand er heelbefaren, at han i sin Søfartsbog har erhvervet sig Betegnelsen „heelbefaren“, men det maa erindres, at Benævnelsen „heelbefaren“, inden Søfartsbøger bleve indførte, var af en ganske anden Betydning. Der blev ikke til lagt Noget den Egenkab at være heelbefaren undtagen af de nedsatte Kommissioner for Indskrivningen af det værnepligtige Mandskab. Her derimod er der Tale om Heelbefarne, som udnævnes af vedkommende Skipper. Det er en ganske anden Sag. Hvilke Egenkaber de fordrer, hvad de antage at være tilstrækkeligt for en Mand til at være heelbefaren, er Noget, som vi endnu slet ikke kjende Noget til, og deres Attest derom kan altsaa slet ikke have den Betydning. — Den anden Bemærkning, jeg skal gjøre, er med Hensyn til den Fordring, at den Vedkommende skal kunne fremlægge Attest for, at han kan navigere et Skib. Dertil udfordres, saavidt jeg veed, i det Mindste, at Manden kan tage en Observation, at han kan udregne Distancen og bestemme Skibets paakommende Plads. Det er de mindste mulige Kundskaber, som fordrer til at kunne navigere et Skib; men fordi en Matros er heelbefaren, om han endogsaa er det ifølge Indrulleringskommissionens Afgjærelse, har han derfor slet ingen Leilighed til at udøve disse Kundskaber ombord. Jeg kan derfor slet ikke indsee, hvorledes det kunde være hensigtsmæssigt at gaae ind paa det nærværende Lovforslag, saaledes som det nu er kommet fra Folkethinget. Jeg vilde helst ønske,

at det ærede Udvalg vilde tage Sagen under fornyet Overveielse og indkomme med Forslag til en Forandring, men hvis det ikke skeer, agter jeg at stemme mod hele Forslaget, idet jeg antager, at det vil være til stor Skade for den hele Sømandsstand.

Indenrigsministeren: Det maa vist beroe paa en Misforstaaelse, naar den ærede sidste Tale træder, at en Skipper kan udnævne en Mand til Heelbefaren. Det er naturligtvis den Definition paa Heelbefarenhed, der indholdes i vedkommende Værnepligtsanordning, og som forudsætter ikke saa faa Betingelser, som der her er meent. — Da det er givet, at denne Mand er den Enefte foruden Skipperen, der i paakommende Tilfælde kan komme til at navigere Skibet, seer jeg ikke, at der er nogen Ulykke i, at han er i Besiddelse af de Egenkaber, som den ærede Tale selv erkjendte for de mindste, der kan være Spørgsmaal om, at man istedetfor, som efter Landstingets Forslag at stole paa, at Erfaringen har lært ham det, nu fordrer, at den Attest, han skal staae indeholder Oplysninger om, at han idetmindste nogenlunde besidder de Egenkaber, der fordrer. Det er den Dissents, her foreligger, og jeg træder, at disse Fordringer ere saa moderate, at de bør indrømmes.

Besvarelse: Efter de udtrykkelige Ord i Lovforslaget staaer her: idetmindste een Mand, som i sin Søfartsbog maa have erhvervet sig Betegnelsen „Heelbefaren“. Søfartsbøger udstedes, saavidt jeg veed, af Skipperen og ikke af Indrulleringskommissionen; det er altsaa en anden Slags Heelbefaren, her omtales. Naar den høitærede Minister har henvist til det tidligere Lovforslag, da skal jeg ikke gaae ind derpaa; jeg holder mig til Forslaget, som det nu foreligger, og jeg antager, at man ikke vil kunne erhverve disse Kundskaber til at navigere et Skib blot ad Erfaringens Vej. Jeg træder ikke, at der er Leilighed for vedkommende Skipper til at benytte Mandskabet ombord i den Retning og at dette saaledes ikke paa den Måde